

Obecní úřad Sudice
Sudice 164
680 01 Boskovice

Žadatel: [REDACTED]

Sp. zn.: SUD-200/2022

V Sudicích dne 11.5.2022

Rozhodnutí

Obec Sudice, se sídlem Sudice 164, 680 01 Boskovice, jako správní orgán příslušný ve smyslu ustanovení § 10, § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), současně jako povinný subjekt (dále jen „povinný subjekt“) ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodla o žádosti o poskytnutí informace podle InfZ, datovanou dnem 01.03.2022, kterou podala dne 6.5.2022, [REDACTED], (dále jen „žadatelka“), sp. zn: SUD 197/2022.

takto:

Podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ se **poskytnutí informace odmítá**

Odůvodnění:

Dne 06.05.2022 obdržel od žadatelky povinný subjekt žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., evidovanou pod sp. zn.: SUD 197/2022, kterou žadatel formuloval takto:

1. *„Je státnímu zastupitelství známo, že v roce 1932-1933 byl na Ukrajině uměle způsobený vyhlazovací hladomor, při kterém zemřely miliony Ukrajinců? Ve zkratce se dá konstatovat podle všech dostupných historických pramenů, že tento hladomor byl řízení židem Lazarem Kaganovičem a jeho zrůdnou židovskou bandou. Je tedy zakázáno vyjadřovat i podporu a uznání židům či židovskému státu Izrael či židovským představitelům. Bude tedy vyjádření podpory židům taktéž zkoumáno takzvanými orgány VOZu činnými v trestním řízení pro podezření ze spáchání trestného činu?“*
2. *Je povoleno vyjadřovat uznání židovské guerille, která si v roce 2014 na Ukrajině opět zcela zločinným a nezákonným způsobem stejně jako v Čechách uzurpovala moc a dopouštěla se taktéž podobně jako v Čechách a v dalších zemích děsivých zločinů proti lidskosti na slovanských obyvatelích, tedy konkrétně na Ukrajině zločinů proti etnickým slovanským Ukrajincům nebo etnickým Rusům? Budou jako na oko České orgány, ve*

skutečnosti orgány VOZu, zkoumat také tato vyjádření obdivu a podpory této židovské guerille pro podezření ze spáchání trestného činu?“

InfZ stanoví, že informace bude žadateli poskytnuta v souladu se žádostí. Je to tedy žadatel, kdo určuje jak formu (podobu) informace, v závislosti na ní i způsob jejího poskytnutí, tak především samotný předmět žádosti (okruh požadovaných informací.)

Povinný subjekt obecně konstatuje, že po podání žádosti přezkoumá povinný subjekt jednotlivé body žádosti a vyřídí je odpovídajícím procesním způsobem. V případě, že se požadované informace vztahují k působnosti povinného subjektu a tyto informace existují, tyto povinný subjekt dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytne, a to v souladu s dalšími ustanoveními InfZ. Brání-li poskytnutí informace zákonný důvod, tj. důvod podle § 7 - § 11 InfZ a dále v případě, kdy žadatelem požadovaná informace, která se týká působnosti povinného subjektu, neexistuje, a povinný subjekt nemá zákonnou povinnost tuto informaci mít, nebo v případě, kdy by povinný subjekt musel požadovanou informaci nově vytvořit, vydá ve smyslu § 15 odst. 1 InfZ rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle § 15 odst. 1 InfZ *„pokud povinný subjekt žádosti, byť jen z části, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti.“*

Podle § 2 odst. 4 InfZ *„se povinnost poskytovat informace netýká dotahů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací“.*

Podle § 3 odst. 3 InfZ *„se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního“.*

Účelem § 2 odst. 4 InfZ je bránit povinné subjekty před tím, aby byly na základě žádostí podle tohoto zákona povinny zaujímat stanoviska v blíže specifikované věci. Tento pak plně koresponduje s definicí informace v § 3 odst. 3 InfZ, na základě které zákonem upravený přístup k informacím může směřovat k obsahu již zaznamenaném na nějakém nosiči.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19.10.2011, č.j. 1 As 107/2011-70 konstatoval, že *„výluka z práva na informace obsažená v § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se týká pouze těch názorů povinného subjektu, které dosud nebyly formálně zaujata. Nedopadá tak na případy, kdy názory povinného subjektu byly zachyceny na jakýkoliv nosič (typicky na list papíru, v elektronickém dokumentu)“.*

Povinný subjekt konstatuje, že právo na informace, zakotvené v čl. 17 Listiny základních práv a svobod, patří mezi práva politická a jeho smyslem je veřejná kontrola výkonu státní moci a pojmově v sobě zahrnuje působení na výkon veřejné moci následnou veřejnou diskuzí a tvorbou veřejného mínění. Povahou práva na informace a jeho předmětem se již několikrát zabýval i Ústavní soud, který judikoval, že význam a účel práva na informace spočívá

v participaci občanské společnosti na věcech veřejných, kdy se informování veřejnosti týká fungování veřejné moci jako takové. Pomocí získaných informací může veřejnost veřejnou moc kontrolovat. Právo na informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod dopadá na informace, které jsou součástí veřejné sféry (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10). Zároveň je nutno zdůraznit, že „*právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí*“ (usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02).

Státní orgán může poskytnout informace o své činnosti, kterou vykonal nebo vykonává v rámci zákonem svěřených pravomocí. Z povahy věci je zřejmé, že sdělování názoru na určitou problematiku, která dosud nebyla v rámci činnosti státního orgánu nijak řešena a tedy nebyla dosud předmětem jeho oficiální činnosti, není informací o proběhlé činnosti státního orgánu, ale o sdělení osobních, resp. soukromých názorů osob, kterým byl svěřen výkon funkce státního orgánu. Sdělení názoru na určitou problematiku, která dosud nebyla v rámci činnosti státního orgánu oficiálním způsobem diskutována, je z povahy věci vytvořením nové informace a nejde tak o poskytování informací, která má státní orgán k dispozici v důsledku své úřední činnosti a na které se vztahuje právo na informace dle čl. 17 odst. 5 17 Listiny základních práv a svobod.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že předmětem práva na informace nemohou být dotazy na soukromé názory osob, byť vykonávajících veřejné funkce. Právě takový názor však žadatelka svou žádostí požaduje. Je přitom nerozhodné, že se jedná o názor na problematiku svým obsahem dotýkající se fungování veřejné moci. Podstatou totiž zůstává, že se jedná toliko o názor na takovou problematiku. Názor je však z povahy věci vždy subjektivním, neboť se jedná o soubor myšlenek konkrétní osoby a jako takový není součástí veřejné sféry.

Žadatelka žádá o názor na problematiku, která ze strany povinného subjektu nebyla předmětem žádného projednání a povinný subjekt k ní tudíž nezaujal žádné formální stanovisko, což ani nebylo jeho povinností. Lze tedy uzavřít, že žádost žadatelky směřuje právě ke sdělení soukromého názoru.

S výše uvedeným zcela koresponduje čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, který stanoví státním orgánům a orgánům územní samosprávy povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Do působnosti povinného subjektu nepatří zaujímání stanovisek k problematikám veřejného zájmu, jež mohou být předmětem širší společenské diskuze. Žádost žadatelky tedy nesměřuje k poskytnutí informace o činnosti povinného subjektu.

V souladu s výše uvedeným nelze dospět k jinému závěru, než že povinný subjekt musí žádost žadatelky odmítnout, neboť tato směřuje právě k poskytnutí takového názoru, který dosud nebyl formálně povinným subjektem zaujat.

Poučení:

*Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti lze podle § 16 odst. 1 InfZ podat odvolání. Odvolání se podává **do 15 dnů** ode dne doručení ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, podáním učiněným u Obecního úřadu Obce Sudice.*

Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a současně dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Ing. Olga Dočkalová
starostka obce Sudice

